

ΛΙΖΙ ΧΑΡΙΣΟΝ

MONSTER HIGH

ΒΙΒΛΙΟ

4

ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΟ,
ΟΛΑ ΚΑΛΑ

Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: MONSTER HIGH 4 – BACK AND DEADER THAN EVER

Από τις Εκδόσεις LITTLE, BROWN AND COMPANY, Νέα Υόρκη 2012

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Monster High (Βιβλίο 4) – Τέλος καλό, όλα καλά**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Lisi Harrison

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βίκη Λιανού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλπη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ben Mautner

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Mattel, Inc, 2012. All rights reserved.

MONSTER HIGH and associated trademarks are owned
by and used under license from Mattel, Inc.

© Εξωφύλλου: Mattel, Inc, 2012

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2013

ISBN: 978-618-01-0185-0

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρπτού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΛΙΖΙ ΧΑΡΙΣΟΝ

ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΟ,
ΟΛΑ ΚΑΛΑ

Μετάφραση:
Βίκυ Λιανού

Οι χαρακτήρες και τα γεγονότα που περιγράφονται σε αυτό το βιβλίο είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα με αληθινά πρόσωπα, που βρίσκονται εν ζωή ή μη, είναι συμπτωματική και ουδόλως σκόπιμη από την πλευρά της συγγραφέως.

Για τη Χάλι Τζόουνς.
Ένα ξεχωριστό ευχαριστώ στην Ίνγκριντ Βαλόν,
τη θαυμάσια Γαλλίδα φίλη μου και επιμελήτρια.
J'adore.
(Ίνγκριντ, το έγγραφο σωστά;)

Πρόλογος As γίνουμε ορατοί

Ο αόρατος γόης είχε κορίτσι. Ήταν πνευματώδης και ζωηρή και μύριζε σαν πασχαλιά. Τρελαινόταν να παρακολουθεί live εμφανίσεις συγκροτημάτων και να εξιστορεί «τα πιο πρόσφατα» κουτσομπολιά στους γεμάτους περιέργεια συμμαθητές της. Οι δυο τους περπατούσαν πιασμένοι χέρι χέρι. Εκείνη ξεκαρδιζόταν με τα αστεία του. Τα πράγματα είχαν σοβαρέψει μεταξύ τους.

Είχε φτάσει επιτέλους η στιγμή ο Μπίλι να φορέσει ρούχα.

«Ετοιμάσου να βγεις από την αφάνεια και να γίνεις διάσημος», του είπε η Φράνκι, κρατώντας ανοιχτή την πόρτα στα Abercrombie & Fitch*.

* Αμερικανική φίρμα με νεανικά ρούχα. (Σ.τ.Μ.)

«Fitch, σου ερχόμαστε!» πρόσθεσε ο Μπίλι χαμογελώντας πλατιά, γεμάτος προσδοκία καθώς μπήκε μέσα στον κλιματιζόμενο χώρο. Μόλις είχαν τελειώσει οι γιορτές των Χριστουγέννων και είχαν αρχίσει οι εκπτώσεις. Η ακρίβεια δεν αποτελούσε πλέον δικαιολογία για τη γύμνια του. Ήταν έτοιμος να ντυθεί, να στολιστεί και να εμφανιστεί.

«Κοίτα», έκανε η Φράνκι, δείχνοντας τα είδωλά τους στον καθρέφτη με την ξύλινη κορνίζα. Ένα κορίτσι με πράσινη επιδερμίδα, μαύρα μαλλιά με λευκές ανταύγειες, καρό καλσόν και μίνι τζιν φόρεμα στεκόταν δίπλα σε ένα αιωρούμενο ζευγάρι γυαλιά ηλίου και φθαρμένα Timberland. Έβαλαν και οι δύο τα γέλια.

Σε μια ρομαντική κωμωδία, αυτή θα ήταν μια από τις κορυφαίες σκηνές της ταινίας. Οι θεατές που θα την παρακολουθούσαν θα αποφάσιζαν ότι ο Μπίλι έπρεπε να είναι με τη Φράνκι και όχι με το κορίτσι που μοσχοβολούσε άρωμα πασχαλιάς. Θα είχαν δει πόσο πολύ διασκεδάζαν μέσα στο τρένο, κατά τη διάρκεια της διαδρομής τους από το Σάλεμ στο Πόρτλαντ. Θα είχαν ακούσει τους αγνώστους γύρω τους να σχολιάζουν πόσο τέλειο ζευγάρι είναι. Θα είχαν θαυμάσει το πόσο άνετα ένιωθαν μεταξύ τους. Και θα επιθυμούσαν το πρόσωπο που βρίσκεται δίπλα τους να είναι εξίσου δυναμικό και ενθουσιώδες.

Όμως, αυτή δεν ήταν ταινία. Ήταν η αληθινή ζωή. Και, για πρώτη φορά, η ιστορία του άορατου Μπίλι ήταν πιο μαγική από τις ταινίες του Χόλιγουντ.

Περιεργάζονταν σχολαστικά τα ρούχα στα ράφια, αγνοώντας, ευτυχώς, τους άλλους πελάτες του καταστήματος, που τους κοιτούσαν με σαστισμένα βλέμματα. Αιωρούνταν μέσα σε μια φουσαλίδα ξεγνοιασιάς και γελούσαν με τα δικά τους αστεία, τα οποία μόνο αυτοί οι δύο μπορούσαν να καταλάβουν. Ούτε που πρόσεξαν μια μητέρα η οποία τράβηξε μια από τις διδυμες κόρες της πιο κοντά της γεμάτη φόβο.

«Καλώς ήρθατε», είπε μια κατάξανθη κοπέλα με μαύρο φόρεμα με βολάν και μπλε φούτερ με κουκούλα. Γύρισε και κοίταξε τη συνάδελφό της στο ταμείο με ένα ύφος γεμάτο ικανοποίηση, λες και είχε κάνει κάποιο κατόρθωμα. «Μπορώ να σας βοηθήσω να βρείτε το νούμερό σας;» Και ύστερα πρόσθεσε λίγο πιο δυνατά: «Και το σώμα σας;»

Η κοπέλα στο ταμείο χτύπησε με το χέρι της τον πάγκο, καθώς δεν πίστευε στα αυτιά της, και έβαλε τα γέλια. Ο Μπίλι έσφιξε τις γροθιές του. Η Φράνκι τον είχε προειδοποιήσει για αυτό. Είχαν χρειαστεί αρκετές εβδομάδες αγορών στο Σάλεμ προτού αρχίσουν οι πωλητές να της συμπεριφέρονται σαν Νόρμι. Τώρα ήταν VIP*. Ωστόσο, η αποδοχή της ως σούπερ κουλ πρόσωπο δεν ήταν εύκολη υπόθεση και ούτε έγινε σε μια μέρα. Χρειάστηκε χρόνος και υπομονή από μέρους της μέχρι να την εμπιστευτούν. Και

* Voltage Important Person: σούπερ σημαντικό πρόσωπο. (Σ.τ.Μ.)

τώρα βρίσκονταν στο Πόρτλαντ, έτοιμοι να κατακτήσουν μια νέα αγορά. Έτσι, ο Μπίλι δάγκωσε το χείλος του και άφησε τη Φράνκι να μιλήσει.

«Θα θέλαμε τη βοήθειά σας», είπε περιστρέφοντας τα μαλλιά της με το δάχτυλό της, κάνοντάς τα κόμπο. *Πώς το κάνουν αυτό τα κορίτσια;* αναρωτήθηκε ο Μπίλι. Οι βίδες της έλαμψαν χωρίς κανέναν ενδοιασμό και καμία διάθεση για απολογίες. «Ο φίλος μου χρειάζεται καινούργια γκαρνταρόμπα».

«Δεν είστε από εδώ, σωστά;» ρώτησε το κορίτσι, κοιτάζοντάς τους λοξά με ύφος τα-ξέρω-όλα».

«Είμαστε από το Σάλεμ», απάντησε η Φράνκι.

«Το φαντάστηκα. Έχω ακούσει για εσάς, παιδιά», δήλωσε κοιτάζοντας τις βίδες της Φράνκι. Άπλωσε το χέρι της για να τις ακουμπήσει. «Αυτές είναι—»

Η Φράνκι απομάκρυνε το χέρι της κοπέλας με ένα ελαφρύ χτύπημα. «Μην τις αγγίζεις. Έχουν ηλεκτρικό ρεύμα».

Η κοπέλα κοκκίνισε. «Συγγνώμη».

«Δεν πειράζει», αποκρίθηκε η Φράνκι, χαμογελώντας. «Σε παρακαλώ, διάλεξε μερικά σούπερ κουλ ρούχα για τον Μπίλι και εγώ θα σου στείλω ένα ζευγάρι αυτοκόλλητες βίδες από το εργαστήριο του πατέρα μου. Το ίδιο έκανα και για όλους τους φίλους μου στο εμπορικό κέντρο του Σάλεμ».

«Αλήθεια;»

Η Φράνκι έγνεψε καταφατικά.

«Υπέροχα. Είμαι η Ότομ. Αν θέλετε καθίστε στον

καναπέ, κι εγώ θα αρχίσω να σας φέρνω κάποια κομμάτια».

Η Φράνκι προχώρησε πρώτη και ο Μπίλι ακολούθησε. Όμως, όχι όπως παλιά, με βαριά, αδέξια βήματα, σαν λυπημένο κουτάβι, επειδή η Φράνκι είχε ερωτευτεί τον Μπρετ Ρέντινγκ και όχι εκείνον. Σήμερα, τα βήματά του θύμιζαν περισσότερο ένα υπερήφανο πόνι που περπατούσε με γρήγορα, σταθερά βήματα, γεμάτος χαρά επειδή ήταν η εξαίρεση στον κανόνα του Χόλιγουντ. Μπορούσε να έχει μια σουπερ σέξι κολλητή φιλη δίχως να χρειάζεται πλέον να καταπολεμήσει την επιθυμία του να τη φιλήσει. Μπορούσε να τη βλέπει μαζί με το κοουλ Νόρμι αγόρι της, χωρίς να θέλει να τον πνίξει. Ήταν η προσωποποίηση της ηρεμίας.

Από τότε που γνώρισε τη Σπέκτρα –πριν από δύο μήνες στο πάρτι των 16ων γενεθλίων της Κλοντίν– το μόνο που ένιωθε ο Μπίλι για τη Φράνκι και τον Μπρετ ήταν ειλικρινής χαρά. Είχε πάψει να αισθάνεται αόρατος. Η Σπέκτρα και το παιχνιδιάρικο χιούμορ της, το κοριτσιίστικο γέλιο της και τα αυθόρμητα, χωρίς λόγο φιλιά της είχαν φέρει χρώμα και ευκρίνεια στον κόσμο του, με έναν τρόπο που κανένα σπρέι μαυρίσματος δε θα μπορούσε ποτέ να το κάνει.

Βολεύτηκαν στον δερμάτινο καφέ καναπέ, έξω από τα δοκιμαστήρια, και πήραν ένα μπουκαλάκι εμφιαλωμένο νερό, προσφορά του καταστήματος A&F.

«Η Σπέκτρα με παρακαλάει να γίνω ορατός»,

έκανε ο Μπίλι, πετώντας τα γυαλιά ηλίου του μέσα στο τσαντάκι της Φράνκι. «Θα ενθουσιαστεί μόλις με δει».

Η Φράνκι ήπιε μια γουλιά νερό και έβαλε το καπάκι στο μπουκάλι της. «Πιθανότατα θα πει σε όλους ότι σου χάρισαν μια ολόκληρη γκαρνταρόμπα καθώς είσαι το νέο μοντέλο της εταιρείας».

Ο Μπίλι αναστέναξε. Άντε πάλι τα ίδια. «Η Σπεκ μπορεί να μην είναι τόσο προσεκτική στη διασταύρωση των πληροφοριών της, αλλά δεν είναι ψεύτρα».

Κάποτε ο Μπίλι ευχόταν η Φράνκι να μιλούσε έτσι από ζήλεια. Όμως, ήξερε ότι δεν ίσχυε αυτό. Μπορεί το πράσινο χρώμα της επιδερμίδας της να την έκανε να μοιάζει ζηλόφθονη, αλλά είχε χρυσή καρδιά και είχε πάντα έναν καλό λόγο να πει για όλους, εκτός βέβαια από τις στιγμές που άκουγε τη Σπέκτρα να αφηγείται κάποιο «περιστατικό» που είχε δει ή ακούσει. Τότε εξαγριωνόταν.

«Δε λέω ότι είναι ψεύτρα», διαμαρτυρήθηκε η Φράνκι. «Μάλλον—»

Τα χαρακτηριστικά στο πρόσωπο του Μπίλι σκλήρυναν. «Τι;»

Η Φράνκι έμεινε λίγο σιωπηλή για να σκεφτεί τα λόγια της. «Ένα λεκτικά ελεύθερο πνεύμα».

«Ίσως επειδή είναι πνεύμα», αντέδρασε εκείνος.

«Αναφέρομαι στις διάφορες φήμες που διαδίδει», επέμεινε η Φράνκι. «Τις περισσότερες φορές επινοεί πράγματα». Και ύστερα, όπως έκανε συνήθως, πρό-

σθεσε: «Συγγνώμη. Απλώς, δε θέλω να πληγωθείς».

«Δε θα πληγωθώ», τη διαβεβαίωσε ο Μπίλι. «Η Σπέκτρα μπορεί μερικές φορές να επινοεί κάποια πράγματα στις ιστορίες της, αλλά δεν είναι κακιά».

«Μπορεί να διαδώσει μια ψεύτικη φήμη για σένα ή—»

Εκείνη τη στιγμή, ένα αγόρι με κούρεμα σαν του Bieber βγήκε από το δοκιμαστήριο κρατώντας ένα ριγέ μπλουζάκι με V γιακά. Σταμάτησε και κοίταξε τη Φράνκι, η οποία έμοιαζε να μιλάει στον εαυτό της.

«Τι κοιτάζεις;» ρώτησε ο Μπίλι με την πιο βραχνή φωνή του. «Δεν έχεις ξαναδεί πράσινη εγγαστρίμυθη;»

«Ε...» Το αγόρι κοίταξε ολόγυρά του σχολαστικά, σαν να έψαχνε για κρυμμένες κάμερες. Όταν κατάλαβε ότι δεν υπήρχαν κάμερες, παρέμεινε για μια στιγμή βλοσυρός – και ύστερα χαμογέλασε. Έκανε ένα βήμα προς το μέρος τους και σήκωσε την παλάμη του για να ανταλλάξει χειραψία νίκης. «Μπράβο».

Ο Μπίλι άπλωσε το χέρι του προς τα εμπρός και χτύπησε την παλάμη του αγοριού με ενθουσιασμό. Όμως, η αναπάντεχη δύναμη εκτόξευσε το αγόρι σε ένα ράφι με ρούχα. Οι κρεμάστρες ταλαντεύονταν επικίνδυνα πάνω από το ακίνητο σώμα του.

Η Φράνκι έτρεξε προς το μέρος του. «Ω Θεέ μου, είσαι καλά; Ήταν ατύχημα. Συνήθως οι Νόρμι το βάζουν στα πόδια. Δεν είμαστε συνηθισμένοι να—»

«Είμαι καλά», μουρμούρισε εκείνος και προσπά-

θησε με αρκετή δυσκολία να σταθεί στα πόδια του. «Να σας βγάλω μια φωτογραφία;»

Δεν έδειχνε να τον πειράζει που ένα από τα πρόσωπα που θα φωτογράφιζε ήταν άορατο. Υπήρχε κάτι που τον ενθουσίαζε στον τρόπο με τον οποίο το χέρι της Φράνκι αιωρούνταν, και ένιωθε την ανάγκη να τους ευχαριστήσει για αυτή την πρωτόγνωρη εμπειρία.

«Τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά τώρα», παρατήρησε ο Μπίλι μόλις έμειναν και πάλι μόνοι. Η αυξανόμενη αποδοχή των RADs είχε αρχίσει να εξαπλώνεται πέρα από το Σάλεμ.

Η Φράνκι στριφογύρισε μια χαλαρή βίδα του καρπού της γύρω από το δάχτυλό της. «Είναι δύσκολο να πιστέψεις ότι το πάρτι της Κλοντίν προκάλεσε τέτοια αλλαγή στον τρόπο σκέψης τους».

«Στην πραγματικότητα, όλα άρχισαν εκείνο το βράδυ στο χορό του σχολείου, όταν ξεβιδώθηκε το κεφάλι σου, δε συμφωνείς;»

Η Φράνκι γέλασε φέρνοντας στο νου της την εικόνα. «Δεν είμαστε πλέον φρικιά».

«Το ξέρω. Και είναι τελείως βαρετό», σχολίασε ο Μπίλι αναστενάζοντας.

Η Φράνκι τού έριξε ένα αυστηρό βλέμμα.

Εκείνος χαμογέλασε. «Θα πρέπει να ασχοληθώ με κάτι άλλο τώρα».

«Καιρός ήταν».

«Πού είναι το μοντέλο μου;» ρώτησε η Ότομ, που

έφτασε φορτωμένη με κομψά καρό πουκάμισα και τζιν παντελόνια.

Ο Μπίλι κούνησε τα μμποτάκια του. «Εδώ».

«Τέλεια. Θα τα αφήσω αυτά σε ένα δοκιμαστήριο και—»

«Δεν πειράζει», έκανε ο Μπίλι αρπάζοντας τη μισή στοίβα και τοποθετώντας τη δίπλα του στον καναπέ. «Μπορώ να αλλάξω εδώ έξω. Άλλωστε, δε φοβάμαι μήπως με δει κάποιος, σωστά;»

Η Φράνκι πετάχτηκε όρθια και χειροκρότησε. «Επίδειξη μόδας!»

Ο Μπίλι για την επόμενη ώρα αφέθηκε να τον ντύνουν και να τον γδύνουν δύο πανέμορφα κορίτσια που το μόνο που ήθελαν ήταν να τον κάνουν όσο το δυνατόν πιο ορατά χαριτωμένο. Ήταν έξω στον κόσμο και διεκδικούσε την ταυτότητά του ως RAD, ελάχιστες ώρες μακριά από μια νύχτα με αρωματισμένες από πασχαλιά αγκαλιές.

Και το αόρατο αγόρι έζησε καλά και εμείς...

«Υποσχέσου μου ότι δε θα αλλάξεις», έκανε η Φράνκι καθώς επέστρεφαν στο Σάλεμ με το τρένο, καταχωνιασμένοι κάτω από ένα σωρό ασπρόμαυρες τσάντες.

«Το υπόσχομαι», της είπε, αλλά ήταν ήδη πολύ αργά. Είχε αλλάξει.

1

Τα τέρατα θέλουν αηλιώς να διασκεδάσουν

Η Φράνκι έλεγξε για τρίτη φορά την ημερομηνία στο iPhone της. Έλεγε ακόμα 1η Ιουνίου. Κίτρινες σπίθες εκτοξεύτηκαν από τα ακροδάχτυλά της και έπεσαν σαν βροχή στις πολύβουες κερκίδες στο γυμναστήριο του σχολείου. Προσγειώθηκαν στα ασπρόμαυρα ριγέ Mary Janes* της κι έσβησαν σαν πυγολαμπίδες. Ύστερα από τη σημερινή μέρα, απέμεναν είκοσι τρεις μέρες σχολείου! Είκοσι τέσσερις μέρες μέχρι την πρώτη μέρα των καλοκαιρινών διακοπών! Είκοσι τέσσερις μέρες μέχρι την απόλυτη και αδιάκοπη ΣΟΥΠΕΡ διασκέδαση!

* Τύπος παπουτσιού που δένει με λουράκι στο πλάι.
(Σ.Τ.Μ.)

Ανάμεσα στους ολοένα αυξανόμενους ήχους των μαθητών που φλυαρούσαν καθώς προσπαθούσαν να προλάβουν κάποιο άδειο κάθισμα στις κερκίδες, ο Νόρμι φίλος της, που καθόταν δίπλα της, ακούμπησε το ζεστό χέρι του στον ώμο της. *Είσαι εντάξει;* έμοιαζαν να ρωτούν τα μπλε μάτια του.

Η Φράνκι έγενεψε καταφατικά χαμογελώντας και ύστερα στράφηκε στην οθόνη του κινητού της. Έπειτα από έξι μήνες ΔΕΑ (Δημόσιας Έκθεσης Άγχους), ο Μπρετ Ρέντινγκ εξακολουθούσε να προσέχει το κάθε τρεμόσβημά της. Όταν σπινθήριζε κατά τη διάρκεια ενός τεστ, ανασήκωνε το βλέμμα του και της έκλεινε το μάτι καθησυχαστικά. Εάν σπινθήριζε όταν κάποιος καθηγητής της ζητούσε να απαντήσει σε κάποια ερώτηση, ακουμπούσε το χέρι του τρυφερά στην πλάτη της. Όταν όμως σπινθήριζε κατά της διάρκεια μιας τρομακτικής ταινίας, τότε ξεσπούσε σε γέλια. Όσο για τους άλλους μαθητές του Γυμνασίου Μέρστον; Είχαν πάψει να εκπλήσσονται με όλο αυτό το σπινθήρισμα εδώ και αρκετούς μήνες. Το σοκ που είχαν πάθει όταν είδαν το κεφάλι της εγγονής του Φρανκεστάιν να βγαίνει από τη θέση του κροταλίζοντας και να πέφτει κάτω είχε ξεχαστεί τελείως.

Μην μπορώντας να καθίσει ακίνητη, η Φράνκι κουνούσε νευρικά το πράσινο στο χρώμα της μέντας γόνατό της. *Ζαπ!* Άλλο ένα σπινθήρισμα καψάλισε την πλαστική επιφάνεια του καθίσματος, ανοίγοντας μια μικρή τρύπα. Ζάρωσε τη μύτη της και, κου-

νώντας τα χέρια της, προσπάθησε να απομακρύνει τη μυρωδιά του καμένου πλαστικού, προτού το αντιληφθεί κανείς.

«Τι είναι όλο αυτό το σόου φωτός;» τη ρώτησε ο Μπρετ, ενώ έλεγχε το χώρο του γυμναστηρίου αναζητώντας κάποια πιθανή αιτία.

«Είμαι καλά», τον διαβεβαίωσε η Φράνκι, ενώ ο αντίχειράς της κινιόταν στο πληκτρολόγιο του κινητού της. «Απλώς σκέφτηκα κάτι που θέλω να προσθέσω στην καλοκαιρινή “λίστα με τα πράγματα που πρέπει να κάνω αλλιώς θα πεθάνω” και ενθουσιάστηκα».

«Λέγεται απλώς “λίστα με τα πράγματα που πρέπει να κάνω”», τη διόρθωσε ο Μπρετ χαμογελώντας. «Το ξέρεις αυτό, σωστά;»

«Όχι η δική μου λίστα», απάντησε εκείνη και άρχισε να πληκτρολογεί ταχύτατα. ΠΕΙΡΑΜΑ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΦΟΡΑΩ ΣΚΟΥΡΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΛΣΟΝ. «Τα πράγματα που πρέπει να κάνω είναι βαρετά. Όλα όσα είναι στη λίστα μου είναι πράγματα για τα οποία πεθαίνω», επέμεινε η Φράνκι, υπερασπιζόμενη τις δεκαέξι επιθυμίες της. Η αλήθεια είναι ότι ήταν κάτι παραπάνω από απλές σκέψεις. Ήταν αληθινά πρωτόγνωρες περιπέτειες που θα τις ζούσε αυτό το ζεστό καλοκαίρι. Τουλάχιστον, ήταν για εκείνη. Οι περισσότερες φίλες της είχαν ήδη γευτεί τη δροσερή αλμύρα του Ειρηνικού Ωκεανού, είχαν περάσει μια ολό-

κληρη ημέρα ξυπόλυτες στη ζεστή αμμουδιά, είχαν πιάσει μια αληθινή πυγολαμπίδα σε ένα βάζο και είχαν κάνει τριήμερο καθαρισμό επιδερμίδας με προϊόντα θεραπείας solar energy. Όχι όμως η Φράνκι. Μπορεί να της είχαν εμφυτεύσει τις γνώσεις ενός δεκαπεντάχρονου κοριτσιού, αλλά αυτό θα ήταν το πρώτο της αληθινό καλοκαίρι. Και είχε σκοπό να ζήσει αυτή την ξεχωριστή εποχή με κάθε ραφή του σώματός της. Το μόνο που έπρεπε να κάνει ήταν να αντέξει αυτό το τελευταίο μάθημα κατάρτισης σε θέματα διαφορετικότητας χωρίς να βραχυκυκλώσει και θα ήταν μία ώρα πιο κοντά στην πραγματοποίηση του ονείρου της.

Η Μπλου στριμώχτηκε δίπλα στη Φράνκι. Μόλις βολεύτηκε, μάζεψε τις ξανθές μπούκλες της σε έναν υποτυπώδη κότσο και τις στερέωσε με ένα ανοιχτόχρωμο, γαλαζοπράσινο τσόπιστικ. Κάνοντας αέρα στο πίσω μέρος του λαιμού της, το θαλάσσιο πλάσμα από την Αυστραλία αναστέναξε. «Ανυπομονώ να μουσκέψω τα λέπια μου».

«Τι ώρα είναι το πεντικιούρ σου;» ρώτησε η Φράνκι και σκέφτηκε ότι δε θα ήταν κακή ιδέα να κάνει και η ίδια ένα.

«Όχι, φιλενάδα», απάντησε η Μπλου με τη συνηθισμένη διαπεραστική κραυγή της που θύμιζε δελφίни. «Εννοώ ότι θέλω επειγόντως να κολυμπήσω. Τα λέπια μου είναι το ίδιο σκασμένα με τα λέπια ενός κουνουπιού που βρίσκεται στην έρημο». Οι ακτίνες

του ήλιου περνούσαν από το φεγγίτη και αντανάκλούσαν στα ξηρά λέπια της σκορπίζοντας ιριδίζουσες λάμπεις στον τοίχο πίσω τους.

«Τέλεια ιδέα!» αναφώνησε η Φράνκι και έλαμψε το πρόσωπό της. «Ας μαζευτούμε όλοι στο σπίτι μου. Θα πω στον μπαμπά μου να κλείσει τις γεννήτριες στην πίσω αυλή για να κάνουμε βουτιές στους καταρράκτες».

Η Μπλου, γεμάτη χαρά, χτύπησε παλαμάκια με τα καλυμμένα με ροζ διχτυωτά γάντια χέρια της.

«Πάρτι στην πισίνα; Άκουσα καλά;» έκανε η Κλοντίν ανεβαίνοντας τα σκαλιά. Πέταξε την κόκκινη δερμάτινη τσάντα της στο κάθισμα δίπλα στην Μπλου και ύστερα έβγαλε ένα πορτοκαλί κομμάτι αφρολέξ από το δεξί αυτί της. Τα αυτιά του λύκου ήταν πολύ ευαίσθητα και δεν άντεχαν το θόρυβο που επικρατούσε μέσα στο γυμναστήριο. Όμως, δεν είχε κανένα πρόβλημα όταν άκουγε για κουτσομπολιά και πάρτι. Αυτά δεν τα αγνοούσε ποτέ. «Πού και πότε;» ρώτησε βγάζοντας την ωτοασπίδα από το αριστερό αυτί της.

«Στο σπίτι μου, μετά το σχολείο», ανακοίνωσε η Φράνκι.

«Με βολεύει μια χαρά», δήλωσε η Κλοντίν, φτιάχνοντας με τα δάχτυλά της την καστανόξανθη τούφα γύρω από το λαιμό της και βάζοντας ξανά τις ωτοασπίδες στα αυτιά της. Παρόλο που δεν ήταν ακόμα πανσέληνος, τα χέρια και ο λαιμός της ήταν κα-

λυμμένα με πλούσιο τρίχωμα. Είχε αποκτήσει μια μόνη χολιγουντιανή γοητεία από τη στιγμή που είχε ελαττώσει τη συχνότητα της αποτρίχωσης και ασχολούνταν περισσότερο με τον καλλωπισμό του τριχώματός της. Οι Νόρμι συμμαθητές της, ακολουθώντας το παράδειγμά της, διακοσμούσαν τους γιακάδες και τα μανίκια τους με συνθετικά γουνάκια σε μια ποικιλία χρωμάτων και υφών. Ωστόσο, κανένα από αυτά δεν μπορούσε να συναγωνιστεί σε λάμψη και πληρότητα το τρίχωμα της Κλοντίν. Είχε φτιάξει μόνη της μια κρυστάλλινη καρφίτσα που έλεγε ΑΛΗΘΙΝΟ ΤΡΙΧΩΜΑ και τη φορούσε καθημερινά σε περίπτωση που δοκίμαζαν να τσεκάρουν εάν είναι αληθινό.

Η Κλειώ στριμώχτηκε δίπλα στην Κλοντίν. Οι μαθητές έκαναν στην άκρη για να της αφήσουν χώρο. Πέρασε τα δάχτυλά της στις αφελειές της, ισιώνοντάς τις, και ύστερα επιθεώρησε το πλήθος. Το μοβ ζέρσεϊ μίνι φόρεμά της τύλιγε τις καμπύλες της σαν δώρο γενεθλίων. Οι χρυσαφένιες λινές κορδέλες γύρω από τους καρπούς της ήταν οι φιόγκοι του δώρου.

«Επιτρέπεται να κολυμπήσουμε γυμνοί στην πισίνα;» ρώτησε ο Μπίλι, που βρισκόταν κάπου εκεί γύρω.

«Ποιο το νόημα όλων αυτών των εξορμήσεών μας στα μαγαζιά εάν δε σκοπεύεις να φορέσεις τα καινούργια σου ρούχα;» ρώτησε η Φράνκι τον αόρατο κολλητό της.

«Κάνει πολλή ζέστη έξω», απάντησε εκείνος.

Tα Rads είναι ελεύθερα και η Λάλα καμαρώνει γι' αυτό. Όταν όμως εμφανίζεται ξαφνικά ο κύριος Ντ., τα πάντα αλλάζουν. Ο κύριος Ντ. θεωρεί ότι τα Rads πρέπει να έχουν το δικό τους σχολείο, μα η Λάλα δε νιώθει καθόλου έτοιμη να απαρνηθεί τα δικαιώματά για τα οποία πάλεψε τόσο σκληρά με τις φίλες της.

Η Φράνκι ενθουσιάζεται με την ιδέα να εκπροσωπήσει το Γυμνάσιο Μέρσιτον σε έναν εθνικό διαγωνισμό διαφήμισης. Το μόνο που έχει να κάνει είναι να κερδίσει την ψήφο του σχολείου, να εντυπωσιάσει τους κριτές και να κατατροπώσει την Κλειώ. Μμμ, καλύτερα να το λες παρά να το κάνεις.

Η Μέλοντι βοηθά την Κάντις να τρυπώσει σε μια συναυλία και καταλήγει στη σκηνή, όπου με το τραγουδί της προσελκύει την προσοχή του κοινού και κυρίως του καυτού Γκράνι. Όταν της προτείνουν να γίνει η νέα τραγουδίστρια του γκρουπ, ο Τζάκσον τρελαίνεται, καθώς υποψιάζεται ότι η καινούργια της καριέρα θα καταστρέψει τα σχέδιά τους για τις καλοκαιρινές διακοπές.

Θα καταφέρουν άραγε όλοι στο Monster High να πουν «τέλος καλό, όλα καλά»;

Από 12 ετών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0185-0

9 786180 101850

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 11985

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η